

Előfizetési ár:

Egy évre 6 frt.
Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 f. 50 k.

Előfizetési pénzek
valamint minden köz-
lemény a szerkesztő-
séghez S. a. Ujhelybe
bérmentv. küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Nyílt térben egy
sor 20 kr.

ZEMPLÉN.

Közlöny a társasélet, közgazdaság s irodalom köréből.

Hirdetési díj:

5 hasábos petit sor
egyszeri hirdetésnél

5 kr.

Tűszőrínél olcsóbb.

Bélyeg díj mindig

30 kr.

Előfizetések és hir-

detések felvételnel.

Lővy A. könyvkeres-

kedésében és a szer-

kesztőségénél.

24-ik szám.

MEGJELENIK MINDEN KEDDEN.

IV-ik évfolyam.

Előfizetési felhívás

„ZEMPLÉN“

1873.

Julius—szeptemberi évnegyedére.

Előfizetési ára: postán vidékre, vagy
házhoz hordva:

Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Félévre 3 „ — „

Egész évre 6 „ — „

A hirdetések s nyilttéri közlemények
díja e lap mindenik számának homlokán ol-
vasható; mind az előfizetési, mind pedig a
hirdetési díjak közvetlenül hozzánk kéretnek
beküldetni.

S.-a.-Ujhely, junius 20. 1873.

A „Zemplén“ szerkesztő kiadó-hivatala.

Mit kell tennünk és kerülnünk
társadalmi téren?*)

Le kell mondanunk: előítéletekről, elő-
jogokról, kiváltságokról, le kell rombolnunk
azon előítéleteket, melyek korlátolják a közte-
vékenységet s áldéremekhez kötik a tiszteletet,
a közbecsülést.

Társadalmi rendünk oly előítéleteken
alapszik, melyek tarthatlanok Nyugoteurópa
művelt népei szellemáramlata ellenében. Tart-
hatlanok és elvetendők azért is, mert nem
helyes mértékkel mérik az érdemet. Szüle-
tési előjogokhoz, hajdani katonai érdemekhez,
udvari szolgálatteljesztéshez, érdemtelensül bir-
tokolt vagyonokhoz, hivatalokhoz stb. kötik
előítéleteink a közbecsülést és megtagadják
nagy részben még az anyagi díjazást is szá-
mos oly foglalkozástól, melynek sikere ösz-
szeköttetésben áll a haza érdekeivel. Ezek
tehát korlátolják a köztevékenységet: önfen-
tartásunk leghatalmasabb eszközét.

Nem régen volt még, midőn törvényeink
csak az örökség s vásárlás útján szerzett va-
gyont tartották „nemesi uton“ szerzett va-
gyonnak, s nemtelennek tartották az ipart és
kereskedelmet, minden sikereivel.

Pedig majdnem fordítva áll a dolog.
Még a legszennyesb tárgyakkal foglalkozó
munka is nemes munka, ha feldolgozza, ér-
tékesíti a nemtelen anyagot, holott az örök-
ség útján nyert vagyon nem érdem. A kár-
tyán nyert vagyon pedig épen azért, mert
munkába nem került s igaztalanul lett elvéve
mástól: nemtelen szerzemény, mely szégyent
hoz birtokosára. Legalább kellene, hogy szé-
gyent hozzon társasköreinkben is.

Társasköreink legfőbb forrásait képezik
azon bűnöknek, melyek méltatlan emberekre

*) Mutatvány Kubinyi Lajosnak „Meddig él a ma-
gyar nemzet“ című, s a kiadók által ismertetés végett be-
küldött művéből.

pazarolják hódolataikat s megvonják a kellő
méltánylatot olyanoktól, kik arra értelmes
tevékenységük, igazságszeretetük, tiszta er-
köcsük, politikai s társadalmi jellemük foly-
tán méltók volnának. Pedig ám:

A megvetés és méltánylat oly ösztönzője
s vezénylője a köztevékenységnek, melyek-
nél fogva ezt óriási eredményekhez lehet
vezetni, ha ama szenvedélyek gyepőlőivel he-
lyesen bánni tudunk. S viszont oly lehangoló
akadálya az értelmes s becsületes munkás-
ságának, ha gyepőlőivel bánni nem tudunk,
mely megromthatja végre az egész társa-
dalmat.

Nagy hibája társasköreinknek már ugy-
szólván szerkezetük, miszerint ki egyszer be-
léjük elegyedik s a szokásos illemszabályok
ellen gyakran és kirívóan véteni nem akar:
annak minden idejét, erejét felemészti a lát-
ogatások s vendégfogadások.

Pedig elvégre is: nyájaskodás, bókolás,
őszinteség nélkül: melyek értékét az, aki
kapja, ugys devalválja. Fényleges, dicsek-
vés: erőtetve — mely a háttérben nem egy-
szer nyomort mutat. Pár élces szó a színház,
az irodalom, a különféle nyelvek, a zenészet,
a politika köréből, mely többnyire szenve-
délyes gyanúsítással jár. Vagy épen a magán
viszonyok feszegetése, taglalása, midőn t. i.
a tagiált egyén nincs jelen — s számtalan
üres formaiságok gépileg elcsevegése stb.
Ez legjobb esetben „ártatlan“, sok esetben
igen ártalmas idővesztegetés, mit most, midőn
minden életrevaló embernek valamely hasz-
nos s komoly munkához kell látni, hogy a
mulasztottakat helyre hozzuk, magasabb
szempontokból legkevesebbé lehet helyeselni.

Társasköreinknek igyekezniök kellene
egyszerűsíteni szerkezetüket, formalitásai-
kat, gépies voltukat, hogy ne „örölkék le“
eredménytelenül az időt. Sőt a méltánylat és
ha kell a gumy minden eszközével oda has-
sanak, hogy a köztevékenység mindinkább
fokozódjék az illető nemzeti közművelődési,
közvagyonosbodási irányzatban. Nem pedig
a haza érdekeivel szemközt ellenkező fénytü-
zési, nem a munkátlán rangok s állomások
szaporítása irányában.

Társasköreinknek igyekezniök kellene,
hogy megkülönböztessék a valódi műveltsé-
get, az értelem s kedély műveltségét az ál-
műveltségtől. Megkülönböztessék s érdeme
szerint emeljék vagy sujtsák az erkölcsi, társa-
dalmi, politikai jellemet vagy jellemtelenséget.
Soha nem hallott a világ annyi ellen-
kező nézetet, „meggyőződést“ (?) egyes em-
berekétől mint mostanában nálunk. Am vál-
toztassa nézetét, ki tájékozatlan, változtassa
meggyőződését is a kellő felvilágosítás után.
De ne változtassa évről évre: jobbra balra a
mint anyagi érdekei parancsolják — hanem
tartsa meg. Tartsa meg önmagában s ez által
nem leendő alkalmatlan embertársainak. De
mind untalan beszélni, mind untalan mást
beszélni s társaskörökben ezzel tetszelegni?
arra mutat, hogy társasköreink légköre na-
gyon meg van romolva.

Társasköreinknél most a vendég részé-
ről az új ruhák, új piperecikkek, új cselédek,
kocsik, fogatok stb. bemutatása, a háziak
részéről az ételek és italok szolgáltatása a
fődolog. Pedig ennyi vagy kevesebb fáradsá-
ggal jelentékeny közművelődési körök ké-
phetne tenni az ily unalmas köröket.

A dolog fősulya ekkor nem az evés, ha-
nem a zene, a felolvasás, az elbeszélés, érte-
kezés stb. lenne, melyekben tanulni, mulatni,
kitűnni is lehetne s az érdemelt dicséret több
súlylyal, több értékkel bírna közművelődé-
sünkre nézve is, mint mindazon pipere-, divat-
cikk, melynek megszerzése társasköreink
fogalma szerint a műveltség elengedhetlen
kelléke. Sőt maga a műveltség — az ízet ki-
fejezése.

Társasköreink feladatának kellene lenni
társadalmi viszonyaink javítása.

Társadalmi értekezleteink alapján mind-
inkább tiszta belátást nyerhetne minden csa-
ládfej hazai viszonyainkról és saját teendői-
ről ezen viszonyokkal szemben.

Egyik legüdvösebb következménye lenne
az ily tájékozottságnak az, hogy mindinkább
növekednék azok száma, kik visszariadnak
a meddő, vagy heverő életpályáktól. A nők
jobban megválasztanák iparczikkeiket; nél-
külöznék a piperét; elébe tennék a hazai
ipart a külföldinek s gyermekeiket egysze-
rűbben, de kedélyvilágukra nézve gazdagab-
ban növelnék. És pedig nem növeltetnék
mindnyájan oly meddő, kényelmes állomá-
sokra, melyek elérése épen csak a „felső-
bek“ kegyeinek elnyerésétől függ, hanem a
termelés, feldolgozás és szétosztás minden-
nemű pályáira, hogy az ország, a nemzet-
önmaga elégithesse ki saját szükségleteit.

Társadalmi köreinkben kellene kifej-
lődni a köz-művelt nemzeti szellemnek, mely
megnyerje a társországok polgárait.

Ezekben kellene kifejlődni a nemzeti
önérzet, önbizalom azon mérvének, mely a
nemzeti lét fentartásához, önállósága meg-
ővítéséhez, jogai visszaszerzéséhez nélkülöz-
hetlen.

A társaskörökben kifejlődött eszmék, tö-
rekvések képeznék aztán a nemzet közvéle-
ményét, közakarátát, mely véleménynek
döntő befolyása volna a képviselő-választá-
soknál, sőt az országgyűlésben is a válasz-
tottak működése irányában s a többség meg-
tartása iránt.

Ide, eme magaslatra kell fejlesztenünk
társasköreinket, hogy ezek szelleme ébresz-
sze, vezényelje a közvéleményt: nemzetes
közművelődési s gyakorlatias köztevékeny-
ségi irányban.

Mig ezt el nem érjük: mig társasköreink
csakis a luxus, henyelés, csevegés s tarka-
barka gondolatok fészkei leendenek, addig
nem mondhatjuk, hogy biztosítva volna a
nemzet létele csak egy századra is, kivált ha
társasköreinek elnemzetietlenedése oly mérv-
ben halad elő, mint ezt a közelebb lefolyt
tiz év tanúsítja.

kivált ha az illető testén a felbőrtől lemeztelen test-
helyek — segek — vannak, melyeken át a taknyosság
méreg könnyebben felszívódhatik, s a vérbe jut. Tör-

Nem ellenfeleink, hanem kevesebb érdekelt tudósok, mint egy Herder, már a múlt század végén jelezték a magyar nemzet létrejének fogyatkozását.

A szláv államböles a cseh királyság történelmének írója Palacky most már határozottan jövendőli végrendeletében mint említők, hogy a magyar nemzet nem fogja megérni a második ezredévet. Indokolása ugyan téves, de világos jelzője a veszélyeknek, melyek fenyegetnek.

Az ily figyelmeztetéseket guanyolják, rossz néven veszik, kik Magyarországnak Ausztriával munkába vett egybeolvadásán törekednek, de megezáfolni nem bírják. Legfelebb odamenekülnek, hogy a nemzeti létet, a nemzetiséget valamely érthetetlen, jellemezhetlen érzeménynek tekintik, melyet mint mondják alá kell rendelni a kor, az ész igényeinek — vagyis az egységes birodalom eszményének.

Pedig nem így áll a dolog! A nemzeti lét s nemzetiségi önérték, nem üres érzemény, nem képzelődés, melyet üres szó által kielégíteni vagy végkép elaltatni lehetne. Kivált a magyar nemzet sajátosságai olyanok, melyekhez nem kell magyarázat. S bármily keveset adjanak a nyelvre azok, kik előtt báró Eötvös szerint: „a nemzetiség semmi egyéb benső érzeménynél (!) melyet mindenki ápol keblében, de mint hazát szabadon is választ-hat (!); érzemény, melyre a hovatartozóság, a leszármazás és a fajjelleg összes járuléka befolyást gyakorolnak; mely, mint tényleges vallás (!) hitágazataiban és szertartásaiban nyilatkozni iparkodik (!) és e nyilatkozásra a nyelvet (!) használja“ — a nyelv, nem hogy alárendelt szerepet viselne, sőt oly főjelleg a nemzet-életben, melyet tőle el nem választ-hatunk, s melynek segítségével az erőszakkal összevegyített nemzetek vagy nemzetiségek közt, igazságos határt vonhatunk.

A nyelvet nem választhatjuk szabadon, sem a hazát, s jaj annak, kinek hazája s nyelve nincs, vagy annyi van, hogy közötté válogathat, mert ez egy hazát, egy nyelvet sem bir önlényével teljes egyesülésben.

A magyar nyelvet nem a tudósok, hanem a nemzet milliói alkották századok óta és alkotják szakadatlanul, néha a tudósok teoriáitól nagyon is eltérőleg. Ez nem egyes érzemény nyilatkozata. Sőt ebben be foglaltatik minden érzemény és minden gondolat, minden tudomány és minden tapasztalat, mit a nemzet ezer év óta magáévá tett.

Köz nemzeti kincs e nyelv, mint a haza minden java, melyet fíról fíra örökbe hagynak birtokosai örökölnék fentartói. Tárháza ez a multak minden szellemi szerzeményeinek, melyeket szintén örököl s gyarapít saját tehetségei szerint a haza minden polgára.

Ezen haza helyett másokat válogatni, e nyelv helyett ennek rovására más nyelveken gagyogni vagy szépen beszélni is lehet; de egy ember, teljes mérvben nem bírhat, nem szerethet két hazát, sem két nyelvet, s osztrák-magyarjaink, bár mint igyekezzenek Ausztriát oly honszeretettel, annyi áldozatkészséggel szeretni mint Magyarországot, s bár mint iparkodnak a német nyelvet eszméik, érzelmeik, gondolataik oly hű, oly benső tolmácsává tenni mint minő kell, hogy legyen öröklött anyai nyelvük: teljes paritást nem fognak elérni mindkettőben, csak akkor, ha igaz magyarok soha nem voltak, ha hazájokat teljes odaadással soha sem szerették.

Naponta ezer meg ezer társaskörben s majdnem országszerte előfordul, hogy idegenek lépnek a magyar családokba, társaskörökbe, kinek nyelvét úgy a hogy bírják honfiaink és honleányaink. Legtöbb esetben ilyenkor: az idegenek nyelve válik társalgási nyelvvé. Pedig ez nem helyes.

Am gyakoroltságuk magukat kedvők szerint az idegen nyelvek bálványozói; ehhez van joguk, bár a nemzetek közt, mindig a lealázottak, a műveletlenek feladata, hogy mások nyelvét eltanulják. De ahhoz nincs joguk, hogy megtagadják hazájukat vagy nemzetiségüket. Nincs joguk még akkor sem, ha ezen haza s ezen nemzet méltánytalan közönnnyel utasítja vissza szolgálataikat.

Társasköreink feladata most, hogy óvakodjanak a naponta általánosabbá váló közönytől és tiszteletlenségtől, melyet nagyon is sokan s magas polcra hangoztatnak a magyar nemzet, a magyar nyelv, a magyar sajátosságok s volt magyar intézmények ellen, melyekre méltán büszke volt a magyar nemzet.

Óriási botlásokat követett el e nemzet sokszor, s követ el mostanában is. A könnyen megvásárolhatóság színe előtt tünik most fel a nép nagyrésze sőt a parlament is. Nem lehetetlen, hogy ezen gyanu, melyet most még hiinni sem akarunk, egykor teljesen hihetővé — megezáfolhatlanná válik. De egyes botlás miatt senkinek sincs joga guany, gyalázat tárgyává tenni a nemzetet. Társasköreink feladata, hogy ezen eszmeáramlatok között a nemzeti iránti tartozó kegyeletet megóvják, tiszteletben tartásuk és tartassák minden más nemzetek tagjai által — legalább a haza határain belül.

A hazaszeretet érzeményének népszerűsítése s ápolása nélkül, a nemzeti nyelv elhanyagolása mellett elvész a nemzeti önérték, önbizalom, s kiálszik a nyelv, mielőtt segílyére jöhetnének. Pedig nyelv nélkül nincs nemzet.

Gondoljuk meg ezt azon honfiak és honleányok, kik legkevésbé beszélnek örömet magyarul, kivált társaskörökben.

Az angolt, francziát és németet soha senkise mondja udvariatlannak, ha saját kőreibe saját nyelvén társalog. De a magyart igen, holott a magyar nemzetnek most, midőn léte világos hanyatlásnak indult, még az udvariatlanság, a valódi makacs önzés is megboesátható volna, miután csakis úgy tarthatja fen magát, ha sajátosságai iránt saját honában ép oly önző leand, mint a mily önzők az említett nemzetek néha nem esupán otthon, hanem kivált épen nálunk is.

Hasznos tudnivaló.

Egy újabb találmány.

A beton építkezés egyike a leghasznosabb találmányoknak, s annál inkább megérdemli, hogy ismertessük, mert már S. megye felső részén Mogyoróska községben virágzó gyára is van Benczur hazánkfiának a beton építkezésre vonatkozólag.

Az így létrejött helyiségnél nevezetes, hogy hozzájuk kőmives sem kell, csak útmutatás és anyag, mely áll négy rész kavicsból és egy rész cement mészből, s ez anyag deszka falak közé öntve képezi az épület falait.

Ezen építkezés előnye, hogy majdnem félszáz évvel, mint egyéb építkezés, mi az által éretik el, hogy sem kőmives, sőt még csak férfi sem szükséges, hanem nők és gyermekek is végezhetik a munkát; továbbá hogy az épület anyagául csak a mindenütt ingyen, vagy igen olcsón kapható kavics, iszap s nem drága cement kell; végre hogy itt vékonyabb fal is jó és még vakolni sem kell.

Egyéb előnye az ily épületnek, hogy az ily fal mindenütt egyenlő szikla-kemény, s idővel nem hogy veszítene erősségéből, sőt nyer; továbbá száraz annyira, hogy még csak gondolni sem lehet az egészségre oly káros fali nedvességre; s végre az is nagy előny, hogy igen gyorsan fölépíthető az ily ház.

Épen a Benczur-féle kimutatás szerint egy hetedfél öl hosszú, fél ennyi széles és két öl magas falusi lakháznak építése a beton rendszer

mintájára, négyszáz forint; ugyanez kövel majd hatszáz, tégtával pedig több mint hétszáz forint.

Az angolok ezelőtt tizenkét évvel építkeztek először e rendszer után, s Folksstone tengerparti városukban megfordultak, ott több ily épület láttak; felső ily épületek három emeletes; a poroszoknál még csak négy év előtt kezdtek meg, a mult évben pedig már Bécsben alakult egy társulat, mely e rendszer után épített. Leghasznosabban szól különben e találmányról azon körülmény, hogy a bécsi kiállítási palota roppant terhet tartó körfalai (rotunde) szinte így készültek.

Nálunk tudomra még csak a Benczur-féle meszlén-gyár Mogyorósán, Eperjes mellett foglalkozik e nemben, s mondják hogy igen sok megbízást kap.

S. L.

Közlekedési ügy.

Az első magyar-gácsországi vasut kiépítéséről szóló 1869. évi VI. törvényzikk s az azal beczikkelyezett engedély-okmány némely határozmányainak további módosításaira vonatkozó törvényzikk szentesítve lévén, f. h. 6-án hirdettetett ki a képviselő házbán.

Amcnyiben a vasut megyénken húzódva át, bennünket közelebből érdekel, helyén találjuk e törvényzikk közlését, mely is következőleg szól:

1. §. Az első magyar-gácsországi vasut mezölaboroz-országhatárszéli részén az 1869. évi VI. törvényzikk által beczikkelyezett engedély-okmány 5-ik §-ában megállapított 280 meter legkisebb kanyarodási felátmérő a helyi viszonyok miatt megtartható nem lévén, — megengedtetik, hogy e szakaszon 200 meterig leszállított felátmérő alkalmaztassék.

2. §. Megengedtetik továbbá, hogy a vasutnak Homonna és az ország határszélén épülő alagut közti szakasza, az említett alagut kiépítésének befejezése előtt is átadassék a közforgalomnak, a következő feltételek alatt:

a) hogy a határszélén épülő alagut mellett — annak üzletbe adásáig, a kormány által megállapítandó terv szerint — ideiglenes állomás létesíttessék:

b) hogy a szükséges intézkedések megtétesenek, mikép ezen ideiglenes állomástól a határszéli alagut tulsó végéig megnyitott gácsországi pályarészig az utasok és áruk mindaddig, míg az alagut elkészül, tengelyen vagy görpályán, a folyó pályára megállapított viteldijak mellett minden feltartóztatás nélkül teljes biztonsággal átszállíthatók legyenek.

3. §. Een vasutszakasznak ily módon való megnyitása napjától az üzletben levő, s Legenyé Mihálytól az alagutig terjedő egész vonal az 1869. VI. törvényzikk 7. §-ában megállapított 40,000 frt. kamatbiztosításban részesül, oly kikötéssel azonban, hogy azon esetre, ha a határszéli alaguton 1873-ik évi november 1-éig a rendes közlekedés meg nem nyitattik, a Homonnától az alagutig terjedő szakasznak a 2-ik §. értelmében leendő megnyitásától november 1-ig államgarantia címén kiszolgáltattott előlegek (a Mihályi-homonnai szakasz után járó 30,900 frt. erejéig adott biztosítási összekek kivül) oly előleg-többletekeknek fognak tekintetni, melyek az engedély-okmány 25. §-a értelmében 6% kamatokkal együtt az államkincstárnak azonnal visszatérítendők; november 1-től pedig az alagut megnyitásáig, a homonna határszéli szakaszra további kamatbiztosítási összekek ki nem szolgáltatnak.

Az engedély-okmány 6. §-a értelmében letett biztosítéki összeg homonna-határszéli szakaszra eső részlete a pálya teljes kiépítéséig ki nem adatik.

4. §. E törvény végrehajtásával a közmunka, s közlekedésügyi és a pénzügyi miniszterek bizatnak meg.

Tárogató.

(Helyi, megyei s vidéki újdonságok.)

— Az elemi csapások által okozott károk eseteiben, midőn adóelengedésnek van helye, ugy a községek valamint egyes károsult birtokosok a törvényes határidő letelte után jelentik be, a kár felvételéről szóló jegyzék pedig oly időben küldetik el a pénzügyi hatósághoz, midőn a fogyatkozott termés a helyszinéről már betakarított, ugy hogy a kár mennyiségéről a hely szinén

MENETREND.

A magyar északkeleti vasut eddig megnyitott összes vonalain, és a magyar-gácsországi vasut **legénye-mihalyi-mezőlaborczi** vonalán.

Debreczen-Királyháza-M.-Sziget.

óra percz :	
Debreczen indulás	3 12 éjjel,
Szathmár érkezés	7 48 reggel,
Királyháza	10 17 délelőtt,
M.-Sziget	1 56 délután.

M.-Sziget-Királyháza-Debreczen.

Mi-Sziget ind.	1 óra 09 p. éjjel
Királyháza érk.	4 " 10 " "
Szathmár-németi " "	6 " 31 " reggel,
Debreczen " "	11 " 50 " d. e.

Királyháza-Debreczen.

Királyháza ind.	4 óra 23 p. d. u.
Szathmár érk.	6 " 01 " este,
Debreczen " "	9 " 36 " "

Debreczen-Királyháza.

Debreczen indulás	4 " 13 " d. u.
Szathmár érk.	7 " 40 " este,
Királyháza " "	9 " 26 " "

Szerencs-Királyháza-Debreczen.

Szerencs ind.	8 óra 55 p. reggel,
S.-a.-Ujhely érk.	10 " 37 " d. e.
Királyháza " "	4 " 13 " d. u.
Szathmár " "	6 " 01 " este,
Debreczen érk.	9 " 36 " "

Szerencs-Királyháza-M.-Sziget.

Szerencs ind.	8 óra 55 p. reggel,
S.-a.-Ujhely érk.	10 " 37 " d. e.
Csap " "	12 " 26 " d. u.
Bátyu " "	1 " 27 " "
Királyháza " "	4 " 13 " "
M.-Sziget " "	7 " 12 " este

M.-Sziget-Királyháza-Szerencs.

M.-Sziget indulás	9 óra 31 p. reggel,

Királyháza érkezés	12 " 17 " d. u.
Bátyu " "	3 " 24 " "
Csap " "	4 " 05 " "
S.-a.-Ujhely " "	5 " 47 " "
Szerencs " "	7 " 45 " este,

Szerencs-Királyháza.

Szerencs indulás	3 óra 59 p. d. u.
S.-a.-Ujhely érkezés	6 " 02 " este
Királyháza " "	12 " 10 " éjjel.

Királyháza-Szerencs.

Királyháza indulás	9 óra 43 p. este
S.-Ujhely érkezés	3 " 23 " reggel
Szerencs " "	5 " 36 " "

Bátyu-Munkács.

Bátyu indulás	3 óra 40 p. d. u.
Munkács érkezés	4 " 51 " "

Munkács-Bátyu

Munkács indulás	12 óra 06 p. délben
Bátyu érkezés	1 " 17 " "

Nyiregyháza-Ungvár.

Nyiregyháza indulás	6 óra 00 p. reggel
Csap érkezés	12 " 16 " délben
Ungvár " "	2 " 04 " d. u.

Ungvár-Nyiregyháza.

Ungvár indulás	11 óra 18 p. d. e.
Csap érkezés	12 " 36 " délben.
Nyiregyház " "	6 " 26 " este.

Csap-Ungvár.

Csap induás	4 óra 35 p. d. u.
Ungvár érk.	5 " 53 " "

Ungvár-Csap.

Ungvár indulás	2 óra 27 p. d. u.
Csap érkezés	3 " 45 " "

S.-a.-Ujhely-Legenye-Mihalyi.

S.-a.-Ujhely indulás	11 óra d. e. 6 óra. 42 p. e.
Leg.-Mihalyi érk.	11 óra 42 p. d. e. 7. ó. 18 p. e.

Legenye-Mihalyi-S.-a.-Ujhely.

Legenyi-Mihalyi indulás	4 óra 51 p. d. u.
S.-a.-Ujhely érkezés	5 " 33 " "

Mező-Laborcz felől Legenye-Mihalyiba.

Mező-Laborcz ind.	10 óra 52 p. délelőtt
Radvány	11 - 47 - -
Koskócz	12 - 23 - -
Udva	12 - 51 - -
Homonna érk.	1 - 06 - -
Homonna ind.	1 - 26 - -
Órmező	1 - 50 - -
Nátafalva	2 - 02 - -
Nagy-Mihály	2 - 34 - -
Bánócz	2 - 57 - -
T. Terebes, Gálszecs	3 - 28 - -
Velejte	4 - 11 - -
Legenye-Mihalyi érk.	4 - 26 - -

Legenye-Mihalyi felől Mező-Laborczra.

Legenye-Mihalyi ind.	12 ó. 11 p. d. u. 7 ó. 44 p. éjjel
Velejte ind.	12 óra 28 percz d. u. 8 óra 4 percz -
T. Terebes Gálszecs ind.	1 ó. 10 p. d. u. 8 ó. 54 p. -
Bánócz ind.	1 óra 37 percz d. u. 9 óra 26 p. -
Nagy Mihály ind.	2 óra 19 p. d. u. 10 óra -
Nátafalva ind.	2 ó. 39 p. d. u. 10 ó. 24 p. -
Órmező ind.	2 óra 56 p. d. u. 10 óra 45 p. -
Homonna érk.	3 ó. 17 p. d. u. 11 óra 10 p. -
Homonna ind.	3 ó. 35 p. d. u. 11 óra 30 p. -
Udva ind.	3 óra 50 percz d. u. 11 óra 45 percz -
Koskócz ind.	4 ó. 21 p. d. u. 12 ó. 20 p. -
Radvány ind.	4 ó. 54 p. d. u. 12 ó. 55 p. -
Mező-Laborcz érk.	5 ó. 44 p. d. u. 1 ó. 45 p. -

HIRDETÉSEK.

Első magyar-gácsországi vasut.

Üzlet-megnyitása

a Homonnától a Lupkóvi alagut magyar oldaláig terjedő részzszakasznak,

s átszállítási szolgáltatnak bevezetése

a magyar- és gácsországi vonal között.

Az alulirt igazgatóságnak van szerencséje ezennel a t. cz. közönség tudomására juttatni, hogy 1873. évi június 12-én a Homonna-alaguti (magyar oldali) részzszakasz, Udva, Koskócz, Radvány, Mező-Laborcz, Vidrány és alagut (ideiglenes állomás) állomásaival, a közlekedésnek átadott. Udva és vidrány állomásai csak személy- és podgyász szállítására, a többi állomások pedig személy-, podgyász-, gyors- és teherárúk szállítására vannak határozva.

Az épen említett részzszakasz üzlet-megnyitásával egyidejűleg a magyarországi Legenye-Mihalyi-alaguti (magy. oldal) és a már üzletben levő gácsországi Przemysl-Lupkóvi vonal között, olyképp fog összeköttetés helyreállítani, hogy valamint személyek, úgy jószágok is, a rövid készíten alagut lupkóvi szakaszon át (1/4 mértf) lehető gyorsan s ugyanazon árszabási árak mellett, mint ha a sinek összeköttetése helyreállítva lenne, továbbittatnak.

Jegyek a magyarországi vonal állomásai által (az alaguti állomás kivételével), a gácsországi vonal állomásaiba egyenesen adnak ki, éppugy az utóbbi állomások által a magyarországi vonal állomásaiba (az alaguti állomás kivételével.)

Teher- s gyorsárúk az elnem készült pályaszakaszon át egyenes fuvarlevelek mellett fogadtatnak el, az alaguti állomásban ellenben árúk felnemvételnek a gácsországi vonal állomásaiba való szállításra, valamint viszont a gácsországi állomásokból az alagut állomásaiba sem.

Élőállatok s hossza az átszállításból kizárják. Rendkívül nehéz s terjedelmes jószágok csak az alulirt igazgatósággal való előleges s külön megegyezés után vétetnek szállítás végett át.

Árúk átszállítása, rendes viszonyok között 24 óra alatt eszközöltetik. Jótállás ezen határidő megtartása iránt azonban nem vállaltatik, a készíten pályaszakaszon leendő továbbítására feladott árúért szállítási határidő, érdekbiztosítás meg nem engedhető.

A menetrevre nézve a már közzétett hirdetemnyre utaltatik. Bécs, 1873. évi június havában.

Az igazgatóság.

Magyar északkeleti vasut.

Hirdetmény.

A magyar északkeleti vasut részvényeinek folyó évi július 1-ső napján lejáró szelvénye Bécsben az angol-osztrák banknál, Budapesten az angol-magyar banknál 5 o. é. forinttal ezüstben fog beváltatni.

Budapesten, 1873. évi június hó 7-én.

(Utányomás nem díjaztatik.)

5871 Szám.

873

Árverési hirdetmény.

Vagyonbukott Edelstein B. Bernát esődválasztmánya részéről ezennel köz-hírré tétetik, miszerint a fovezett esődválasztmég részére zemplénnegyebeli Hoór községben esődvéltárilag összeirt ingóságok, bevezetesen 700 darab anyajuh és ürü, 40 darab majorsági tehén, 25 darab ökör, 30 darab borjú, 12 darab ló sat. valamint mindenféle gazdasági eszközök folyó évi jul. hó 7-ik napján délelőtti 8 órakor és esetleg következő napján Hoór községben nyilvános árverés útján készpénz fizetés mellett beczáron alul is előgnak adatni.

Dr. Erényi Jakab,
esődvé megfogadnok
Bodáky Gábor,
kik. esődválasztmányi tag
Láttam :
Meczner Gyula,
kik. kir. törvszéki bíró.

Az igazgatótanács.

Eladó szőlő.

Veresföldön a s.-a.-ujhelyi határban mintegy 10 kapás teljesen jó karban levő szőlő alján fiatal szilvással, nemkülönbén két lakszobából álló borház, istálló és minden egy lakházhoz illő berendezéssel, mint kút és pinczével jutányosan szabad kézből eladó. A venni szándékozók alulírottal szóval vagy írásban értekezhetnek.

S.-a.-Ujhely, június hóban.

Baranovszky Szaniszló.

2-2

A s.-a.-ujhelyi népbank mint tak.-pénztár

Arany és ezüst pénzeket takarékbetétekül rendes felmondái határidőre elfogad, azon kötelezettség mellett, miként a betéti-időre 6 1/2 kamatot fizetend, s a visszafizetésre kitűzött határidőben a visszafizetést a betett arany és ezüst pénz nemekben teljesítendi.

3-3

Az igazgatóság.

Belius,
postamester.
4-25